

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Χωρικοί ἐκ τῶν πέριξ, ἀνὴρ καὶ γυνή, ἴσταντο εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ φωτογραφείου Μωραΐτου καὶ ἀπεθαύμαζον τὰς ἐκεῖ ἐκτεθειμένας εἰκόνας.

Ἄφου ἐφ' ἱκανὴν ὥραν περιεργάσθησαν αὐτάς, παριστάμενός τις ἀκούει τὴν γυναῖκα νὰ λέγῃ πρὸς τὸν ἄνδρα.

— Κάλε Μῆτρο, αὐτοὶ ἐδῶ οἱ ἄνθρωποι δὲν ἔχουν δουλειὰ νὰ κάνουν, καὶ κάθονται καὶ ζουγραφίζουν οὐλα τοῦτα τὰ πρόσωπα; . . .

* *

Ἄ Μ***, ἄνθρωπος ἀγαπῶν νὰ φιλοσοφῇ ἐπὶ τῶν τοῦ βίου, ἔκαμε τὴν διαθήκην του, δι' ἧς κληροδοτεῖ ὀλόκληρον τὴν μεγάλην περιουσίαν του εἰς τὴν σύζυγόν του, πρὸς τὴν ὁποίαν παραβλομένη ἢ μακαρίτις Ξανθίππη θὰ ἦτο ἄγγελος.

— Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον, ἐσκέπτετο ὁ Μ***, εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ εὐρεθῇ τοῦλάχιστον ἓνας ἄνθρωπος κατόπιν, ὁ ὁποῖος νὰ λυπηθῇ διὰ τὸν θάνατόν μου!

* *

Ἡ Κυρία καταλαμβάνεται αἰφνης ἀπὸ τὴν ιδεάν νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ θέατρον.

Ἄ κύριος ἀρνεῖται κατηγορικῶς.

Ἐντεῦθεν ταραχὴ, θυμὸς τῆς κυρίας, τελειῶντων μὲ νευρικὴν κρίσιν. Μετὰ εἴκοσι λεπτὰ ἡ κρίσις παρέρχεται, ἡ κυρία εὐδοκεῖ νὰ ἐπανεέλθῃ εἰς τὰς αἰσθήσεις της.

— Δόξα τῷ Θεῷ, λέγει ὁ σύζυγος, σήμερα εἶσαι ἀξίεραστος ἢ κρίσις ἐπέρασε πολὺ γλήγορα.

— Καθόλου, καθόλου, ἀποκρίνεται ἡ κυρία ἔξικουράζουμαι ὀλίγον . . . τώρα βλέπεις πῶς θὰ ξαναρχίσῃ!

* *

Ἐν τῇ πλατείᾳ.

— Ἀλήθεια, τί κάμνει ὁ Σ*;

— Ὑπανδρεύθη, τώρα δέκα ἡμέρας.

— Πῶς! Ὑπανδρεύθη! Τί λὲς, ἀδελφέ; . . . Κι' ἐγὼ ὅταν τὸν ἄφησα, τὰ εἶχε τόσο σωστά!

* *

Ἐν συναναστροφῇ.

— Καὶ εἶνε εὐμορφῇ;

— Ὅχι ἄσχημῇ.

— Τί προῖκα;

— Ἐκατὸ χιλιάδες φράγκα.

— Καὶ ἔς τὰ ἔδιδαν ὅλα ἀμέσως;

— Εἴκοσι χιλιάδες μόνον ψευτογελάσματα.

— Καὶ τὴν ἀγαπᾷς; . . .

— Πέντε φορὰς περισσότερο!

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ἡ πρόοδος, ἔστω καὶ ἡ βεβαιότερα, βραδέως ἐπιτυγχάνεται, διότι τὰ μεγάλα ἀποτελέσματα ἀπαιτοῦσι χρόνον· ἀνάγκη δὲ νὰ εὐχαριστηθῶμεν προβαίνοντες βῆμα πρὸς βῆμα μεταφορικῶς ὡς

καὶ πραγματικῶς. Ὁ δὲ Μαῖτρος λέγει ὅτι «Πρώτιστος ὄρος τῆς ἐπιτυχίας εἶνε ἡ τέχνη τοῦ περιμένειν». Πρέπει νὰ σπείρῃ τις ἵνα θερίσῃ, καὶ πολλάκις πολὺν καιρὸν νὰ περιμένῃ ἀροούμενος εἰς τὴν μέλλουσαν καὶ ὑπομονητικὴν ἐλπίδα διότι ὁ μᾶλλον ἄξιος ὑπομονῆς καρπὸς συνήθως βραδέως ὠριμάζει· Ἄλλὰ, κατ' ἀνατολικὴν τινα παροιμίαν, ὁ χρόνος καὶ ἡ ὑπομονὴ μεταβάλλουσι τὸ φύλλον τῆς συκαμίνεας εἰς μέταξαν». (Σματίλς).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν ἐν Ἀγίῳ Φραγκίσκῳ, σοφὸς τις φυσιοδίφης ὑπέδειξε νέον μέσον πρὸς προμήθειαν ὕδατος κατὰ τὰς ἐρήμους ἐκτάσεις, καθ' ἃς οὔτε πηγὴν οὔτε φρέαρ ἀπαντᾷ τις. Ὁ φυσιοδίφης οὗτος παρουσίασεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν νέον τι εἶδος χεισαίας χελώνης, συλληφθείσης εἰς Cajou Pass, κατὰ τὴν ἐπαρχίαν San Bernardino, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐποιήσατο γενικὰς τινὰς παρατηρήσεις, ὅχι τόσῳ γνωστὰς, ἀφρώσας τὰ περιεργα ταῦτα εἶδη τῶν χελωνοειδῶν.

Ἡ καλλιφορνιακὴ αὕτη χελώνη, ἣτις εἶνε ὀγκωδεστάτη, εὐρίσκειται κατὰ τὰς ἀνύδρους ἐπαρχίας τῆς Καλλιφορνιας καὶ τῆς Ἀριζόνης. Ἀνατέμνων τις αὐτὴν εὐρίσκει ὅτι φέρει εἰς ἐκάστην πλευρὰν μεμβράνην προσηρμοσμένην εἰς τὸ ἔσωτερικὸν τοῦ ὀστέου της, ἡ δὲ μεμβράνη αὕτη περικλείει ἀρκετὴν ποσότητα ὕδατος, ὅπερ, ὡς εἰκάζεται, προέρχεται ἐκ τοῦ χυμοῦ τοῦ γιγαντώδους κάκτου, δι' οὗ τρέφεται ἡ χελώνη αὕτη τῆς ἐρήμου. καθόσον ὁ κάκτος οὗτος περιέχει πολὺ ὕδωρ.

Εἰς τὰ μέρη ὅπου δὲν ὑπάρχει ὕδωρ, καὶ ὅπου μόνον φυτὸν εἶνε ὁ κάκτος, διαμένει ἡ παράδοξος αὕτη χελώνη. Ὅποταν λοιπὸν ὁ ταξειδιώτης στερηθῇ ὕδατος, δύναται φονεῦν μίαν ἐξ αὐτῶν νὰ κορῆτῃ τὴν δίψαν του, ὅπερ καὶ πράττουσιν οἱ Μεξικανοί. Ἡ ὑδροφόρος χελώνη τῆς ἐρήμου προσβάλλεται ὑπὸ διαφόρων ζῴων διαφιλονεικούντων πρὸς ἄλληλα τὴν σάρκα καὶ τὸ ὕδωρ αὐτῆς, καὶ πρὸ πάντων ὑπὸ τῶν ἀλωπέκων, αἵτινες τὴν φονεύουσι, ἀναγκάζουσαι αὐτὴν νὰ στρέφεται ταχέως ἐπὶ ὄρας ὀλοκλήρους καὶ εἰς μεγίστας ἀποστάσεις.

Ἡμέραν τινα ὁ Βίκτωρ Οὐγκῶ, ἐμισθῶσεν ὄχημά τι ὅπως δι' αὐτοῦ μεταβῆ εἰς τινα ἐπίσκεψιν· ἐπιστρέψας διὰ τοῦ ὄχηματος οἴκαδς, ὁ Βίκτωρ Οὐγκῶ ἠθέλησε νὰ πληρώσῃ τὸν ἀμαξηλάτην, ἀλλ' οὗτος ἠρνήθη, ἀποκρινόμενος:

— Μὲ ἀρεῖ ἡ τιμὴ ὅτι εἶχα εἰς τὴν ἀμαξίαν μου τὸν Βίκτωρα Οὐγκῶ.

Καὶ εὐθὺς πλαταγίζει τὴν μαστιγὰ του καὶ ἀπομακρύνεται, ταχύτατα καλπάζοντων τῶν ἵππων του.

Μετὰ τινὰς ἡμέρας ὁ Βίκτωρ Οὐγκῶ, μισθοῖ ἐκ νέου ὄχημά τι, ὅπερ κατὰ τύχην ἦτο τὸ ὄχημα, τοῦ ὁποίου ὁ ἀμαξηλάτης δὲν ἠθέλησε νὰ

λάβη παρ' αὐτοῦ οὔτε ἐν λεπτόν. Ἀλλὰ τὴν φορὰν ταύτην ὁ μέγας ποιητὴς ὀργίζεται καὶ ἀναγκάζει τὸν ἀμαξήλατον νὰ δεχθῆ ἐν λουδοβίκειον. Οὗτος χωρὶς νὰ εἶπῃ τίποτε λαμβάνει τὸ λουδοβίκειον, καὶ εὐθὺς σπεύδει νὰ τὸ καταθέσῃ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος «Rappel» ὡς προσφορὰν εἰς ἕρκυν τινὰ ἀγαθοεργὸν ὑπὸ τῆς ἐφημερίδος ταύτης διενεργούμενον.

— Τί διαβολομαξῆς! ἀνακράζει ὁ Βίκτωρ Οὐγκὼ μαθὼν τοῦτο. Μὲ τί ἄραγε θὰ ἠμπορέσω νὰ τὸν εὐχαριστήσω; Ἄ! νὰ τὸν προσκαλέσω εἰς γεῦμα! . . .

Ἔπερ καὶ ἐγένετο.

Ἡ εἰς Αὐστρουγγαρίαν γίνονται προετοιμασίαι ὅπως πανηγυρισθῆ διὰ μεγάλην ἐθνικῆς ἐορτῆς ἢ ὀγδοηκοστῆ ἐπέτειος τοῦ Κοσσούθ, τοῦ μεγάλου Οὐγγρου πατριώτου, ἣτις συμπίπτει μετὰ τῆς πεντηκονταετηρίδος τοῦ πολιτικοῦ αὐτοῦ γαδίου. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ὁ κ. Etienne Kalasz εἰς Βουδα-Πέστην συλλέγει συνδρομὰς πρὸς ἔκδοσιν μεγαλοπρεποῦς λευκώματος πρὸς τιμὴν τοῦ μεγάλου πατριώτου. Ὁ ἀριθμὸς τῶν συνδρομητῶν ἀνῆλθε ἤδη εἰς 15,000. Ὁ κ. Kalasz ἀπευθύνεται πρὸς τοὺς θαυμαστάς οὐς ὁ Κοσσούθ ἀριθμεῖ ἐν πάσῃ χώρᾳ, ὅπως συνάξῃ τὰ ἀναγκαιούντα ἔξοδα πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ μεγάλου αὐτοῦ ἔργου.

Ἐν τῷ κρυσταλλίνῳ παλατιῷ τοῦ Μονάρχου θέλουσι λάβῃ κατὰ τὸ θέρος πειράματα ἠλεκτροτεχνικῆς, ἐκτελεσθησόμενα ὑπὸ τῶν εἰδημόνων τῶν τε αὐτόσε καὶ τῶν ἀλλαχόθεν ὡς τὸ πρόγραμμα λέγει τὰ πειράματα ταῦτα σκοποῦσι νὰ παράσχωσι τοῖς ὑπαλλήλοις τοῦ κράτους καὶ τῶν δήμων, τοῖς βιομηχάνοις καὶ τέλος τῷ λαῷ τῆς μεσημβρινῆς Γερμανίας ἔκθεσιν ἐπὶ τῆς καταστάσεως τῆς πρακτικῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἠλεκτρικῶν γνώσεων, ὅπως δι' αὐτῆς ἐπιτευχθῆ ἡ εἰσαγωγή ἠλεκτρικῶν συσκευῶν κτλ. εἰς τε τὸν δημόσιον καὶ ἰδιωτικὸν βίον. Τὰ πειράματα ταῦτα θὰ ἀφορῶσι προπάντων εἰς τὴν παραγωγὴν, συγκέντρωσιν καὶ μεταφορὰν τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος, τὴν χρῆσιν τοῦ ἠλεκτρισμοῦ ἐν τῇ τηλεγραφικῇ καὶ μεταβιβάσει τῶν ἤχων τὴν παραγωγὴν θερμότητος φωτὸς καὶ φωτισμοῦ, τὰς συσκευὰς πρὸς συνθήματα, τὴν μεταλλουργίαν καὶ ἠλεκτροχημίαν, παραγωγὴν, μεταβίβασιν καὶ διαμερισμὸν δυνάμεων, καὶ τέλος τὴν ἐν τῇ γεωργίᾳ, ἐν τοῖς λοιποῖς εἶδει τοῖς βιομηχανίας καὶ τὴν ἐν τῇ οἰκίᾳ χρῆσιν.

Ἐκ τοῦ μεγάλου τούτου προγράμματος καθορᾶται ἡ σπουδαιότης τῆς ἐπιχειρήσεως, ἣτις θὰ ἀρχίσῃ κατὰ τὰ μέσα Ἰουνίου. Ἡ ἐπιχείρησις αὕτη θὰ ἐπενέγκῃ μεγάλην συρροὴν ξένων, μείζονα δηλ. ἐκείνης ἧς τυγχάνει τὸ Μόναχον κατὰ τοὺς θερινούς μῆνας.

Τὸ πρακτικὸν πνεῦμα τῶν Σινῶν εἶναι πασίγνωστον. Ἴδου νέα ἀπόδειξις αὐτοῦ, ὁμολογου-

μένως πρωτότυπος. Ὅπως παράσχη εἰς τοὺς κατοίκους ἀφορμὴν νὰ ἐκτιμῆσωσι τὴν ὠφελιμότητα τοῦ τηλεγράφου, τῆς ἐφευρέσεως αὐτῆς τῶν βαρβάρων, ἢ κυβέρνησις ἐν Κίνα, ἐπέτρεψεν εἰς πάντα κάτοικον νὰ ἀποστῆλῃ ἐπὶ ἓνα μῆνα δωρεὰν εἰδήσεις διὰ τοῦ τηλεγράφου.

Τὴν ἐξῆς νόστιμον γνωστοποίησιν ἐδημοσίευσεν ἀμερικανικὴ τις ἐφημερίς.

«Οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν παρακαλοῦνται νὰ μᾶς συγχωρήσωσι διὰ τὴν ἐντελῆ ἔλλειψιν εἰδήσεων καὶ ἄρθρων ἐν τῷ σημερινῷ φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος μας.

Ἄιτία τῆς ἐλλείψεως ταύτης εἶνε τὸ ὠραῖον ἀγοράκι ὅπερ ἡ σύζυγος τοῦ ἀρχισυντάκτου ἡμῶν ἐγέννησε τὴν νύκτα ταύτην.

Ἐβεβαίωμεν δὲ τοὺς ἀναγνώστας, ὅτι τὸ συμβῆν τοῦτο δὲν θέλει ἔχει ἄλλα ἐπακόλουθα, καὶ δὲν θὰ ἐπαναληφθῆ εἰς βραχὺ διάστημα χρόνου».

Ἄμερικανὸς τις ἀστρονόμος ὁ κ. K. A. Young ἐδημοσίευσεν ἄριστον ἔργον τι ὑπὸ τὸν τίτλον The Sun (ὁ Ἥλιος) ἐν ᾧ, μεταξὺ ἄλλων, ὑπολογίζει τὸ φῶς τοῦ ἡλίου ὡς ἰσοδυναμοῦν πρὸς τὸ φῶς 6, 300, 000, 000, 000, 000, 000, 000, 000, 000 κηρίων.

Εἰς Ἀνατῶσθη.

ΥΓΙΕΙΝΗ

Ἐο κοιτῶν.

Ἐν ἐκάστῃ οἰκίᾳ ὑπάρχει δωμάτιον, ἐν ᾧ διερχόμεθα τὸ ἡμισυ τῆς ζωῆς μας, λέγω τὸ δωμάτιον τοῦ ὕπνου. Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὁ κοιτῶν, ὡς καθεὶς γνωρίζει, εἶνε τὸ ἐργαστήριον, ἐνθα σχηματίζονται ἀτμοὶ, ἀν μὴ δηλητηριώδεις, ἀλλὰ βεβαίως λίαν ἐπιβλαβεῖς εἰς τὴν ὑγίαν. Τί δὲ βλέπομεν εἰς ὅλους σχεδὸν τοὺς κοιτῶνας; Δὲν θέλομεν νὰ ἀναφέρωμεν ἐκείνους ἐνθα τὸ ἄτοπον καταντᾷ εἰς ὑπερβολὴν, καλυπτομένων πάντων τῶν τοίχων δι' ὑφάσματος ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω ἀλλὰ τίς ἀγνοεῖ ὅτι εἰς αὐτὸ μάλιστα τὸ δωμάτιον τῆς οἰκίας ἐπισωροῦνται πλεῖστα ἀντικείμενα ἐξ ὑφασμάτων μαλλίνων, βαμβακίνων, ἢ μεταξωτῶν; Ἐδραὶ, ἀνάκλιτρα, τάπητες, αὐλαῖαι, πικραπετάσματα τῆς κλίνης καὶ τῶν παραθύρων, πάντα εἰσι κατεσκευασμένα ἐξ ὑφασμάτων. Ῥίψατε μακρὰν ἀπὸ τοῦ τόπου τούτου ὅλην αὐτὴν τὴν σωρείαν ὑφασμάτων, ἅτινα ἀποδόξωσι καὶ διατηροῦσι τὰ μιάσματα τῆς νυκτός· ἔξω τοὺς τάπητας, τὰ παραπετάσματα τῶν παραθύρων, καὶ αὐτὰ ἔτι τὰ τῆς κλίνης. Δὲν σὰς φθάνουσιν ὅσα ἀπαρτίζουσι τὴν κλίνην σας, τὰ στρώματα, τὰ μάλλινα σκεπάσματα, τὰ ἐν πτίλων προσκεφάλαια; Ἀντικαταστήσατε τὰ παντοειδῆ αὐτὰ ἔδρανα διὰ ψιθίνων· φροντίσατε περὶ τακτικοῦ καὶ καλοῦ ἀερισμοῦ τοῦ κοιτῶνός σας, καὶ τότε θὰ ἔχετε αὐτὸν οἷος πρέπει νὰ εἶνε, ὑγιεινὸς καὶ εὐάρεστος.